

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES INSTITUCIONALS I GENERALS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 355-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 75

**Presidència
de l'Honorable Sr. Alejandro Sanz i Benejam**

Sessió celebrada dia 23 d'abril del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 494/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a projecte de llei de seguretat privada.	1234
2) RGE núm. 1059/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a utilització de la figura de l'indult.	1237
-

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores diputades, senyors diputats, començam la sessió d'avui i, en primer lloc, els demanaria si es produeixen substitucions.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Sí, Sr. President, Conxa Obrador substitueix Lourdes Bosch..., Lourdes Aguiló.

(Rialles i remor de veus)

EL SR. MAS I COLOM:

Bon dia a tothom, Miquel Àngel Mas substitueix el Sr. Martí.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, moltes gràcies. L'ordre del dia d'avui consisteix en el debat de les proposicions no de llei RGE núm. 494/14 i 1059/14.

1) Proposició no de llei RGE núm. 494/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a projecte de llei de seguretat privada.

En primer lloc passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 494/14, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a projecte de llei de seguretat privada. Per tal de defensar-la té la paraula la Sra. Pilar Costa, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Efectivament, el meu grup va presentar al seu dia, ara ja fa mesos, abans que fos aprovada el que ara ja és una llei que està en vigor, la Llei de seguretat privada, aquesta proposició no de llei on bàsicament es demana que el Govern retiri el que ara ja és una llei en vigor i també per altra banda s'insta el Govern a defensar obertament en tots els àmbits el caràcter públic de les polítiques de seguretat.

Entenem que aquesta llei que ha estat durament criticada, jo diria per la majoria d'àmbits de la seguretat del nostre país, tant de la seguretat privada com pública, el que fa bàsicament aquesta llei és privatitzar un servei que hauria de ser eminentment públic, privatitzar la seguretat pública, ampliar les potestat i funcions dels agents de seguretat privada que podran passar a tenir potestat de vigilància en determinats indrets com puguin ser polígons industrials, urbanitzacions, si bé és cert que en el pas pel Senat d'aquest projecte de llei es va aprovar alguna esmena que va retallar una mica la potestat d'aquests agents de seguretat privada que tenien unes potestats molt més àmplies en el projecte inicial.

Per altra banda, una altra de les propostes que nosaltres criticam durament és la capacitat per poder detenir ciutadans per part d'agents de la seguretat privada i al final el que es fa des del nostre punt de vista és trencar l'equilibri que fins ara havia existit entre seguretat pública i privada. Ha estat un clamor que el Partit Popular hagi obert la porta a privatitzar un servei que ha de ser eminentment públic, aquí mateix, a les Illes Balears,

unes illes eminentment turístiques on un dels elements també que fa atractiva la nostra indústria turística és la seguretat que tenim en aquestes illes i per altra banda la bona valoració de les forces i cossos de seguretat de l'Estat.

Per això en aquesta proposició no de llei el que demanam és que el Parlament es pronunciï i consideri que les polítiques de seguretat han de continuar en mans dels poders públics i en conseqüència rebutjar qualsevol intent de privatització de la seguretat pública com fa aquesta llei de seguretat privada.

El que fariem és modificar el punt segon ja que des que es va presentar aquesta proposició no de llei a principis d'any quan encara no estava aprovada definitivament la llei, en aquest punt segon instàvem el Govern a retirar el projecte de llei, en aquest cas el que hauria de dir és "instar el Govern a derogar la Llei de seguretat privada".

Els altres punts quedarien igual, l'1 i el 3, perquè l'esperit de la norma que ara ja ha estat aprovada definitivament continua intacte.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Ara en torn de fixació de posicions pel part del Grup Parlamentari MÉS té la paraula el Sr. Miquel Àngel Mas, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. MAS I COLOM:

Moltes gràcies, Sr. President. Vull manifestar el nostre suport a la PNL presentada pel Partit Socialista. Entenem que aquesta llei de seguretat privada és una passa enrere en una de les conquestes que hem tengut com a societat que és el monopoli de l'ús de la força.

Entenem que estam davant una privatització de l'ordre públic que és preocupant, és a dir..., entenem que l'objectiu de les empreses privades mai no pot coincidir amb l'interès públic atès que per raons òbvies i absolutament legítimes una empresa privada té com a principal objectiu el lucre per poder subsistir i poder tenir un benefici i no és en absolut coincident amb l'interès públic, perquè l'interès públic ha de ser un altre. Entenem per tant que no és correcte deixar en mans privades un tema que és d'interès públic.

Ens ha costat moltíssim que l'ús de la força quedàs monopolitzat en mans de l'Estat, han estat segles de progrés, segles de... debat, segles d'avanços per arribar a la conclusió que l'interès públic és que l'ús de la força, el monopoli, el tenguí l'Estat, és una conquesta de l'estat de dret i, per tant, entenem que aquesta llei de seguretat privada, atès que suposa una privatització de l'ordre públic i queda en mans d'empreses que no necessàriament tendran com a únic objectiu la seguretat pública, és un retrocés i entenem que suposa una restricció a aquesta conquesta secular. Per tant, entenem que aquesta proposta és correcta i li donam suport.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Gabriel Martí, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. MARTÍ I BALLESTER:

Gràcies, president. Vull dir que per part del Grup Parlamentari Popular acceptam el canvi del punt 2.

Dit això, Sr. Costa, la seguretat no és només un valor jurídic, normatiu o polític, és igualment un valor social, és un dels pilars primordials de la societat, es troba a la base de la llibertat i la igualtat i contribueix al desenvolupament dels individus.

Els estats en establir el model legal de seguretat privada el perfilen com la forma en què els agents privats contribueixen a la minorització dels possibles riscos associats a la seva activitat industrial o mercantil, obtenen seguretat addicional més enllà de la qual proveeix la seguretat pública o satisfà les seves necessitats d'informació professional en la investigació d'assumptes del seu legítim interès.

En aquesta òptica l'existència de la seguretat privada es configura com una mesura d'anticipació i prevenció davant possibles riscos, perills o delictes, la consideració de la seguretat privada com a una activitat amb entitat pròpia, però alhora com a part integrant de la seguretat pública és avui un fet innegable. No només a Espanya, sinó fonamentalment al nostre entorn europeu, la seguretat privada s'ha convertit en un veritable actor de les polítiques globals i nacionals de seguretat.

En els últims anys s'han produït notables avanços en la consideració ciutadana i en el replantejament del paper del sector privat de la seguretat i s'ha reconegut la importància, eficàcia i eficiència de les aliances publicoprivades com a mitjà per fer front i resoldre els problemes derivats de la seguretat que es produeixen a la societat. Cada vegada més la seguretat privada es considera una part indispensable del conjunt de mesures destinades a la protecció de la societat i a la defensa dels drets i legítims interessos dels ciutadans.

La protecció de l'administració de l'Estat sobre la prestació de servei de seguretat per entitats privades i sobre el seu personal es basa en el fet que els serveis que presten formen part del nucli essencial de la competència exclusiva en matèria de seguretat pública atribuïda a l'Estat per l'article 149.1.29 de la Constitució i la missió que, segons l'article 104 del mateix text, incumbeix a les forces i cossos de seguretat sota la dependència del Govern de protegir el lliure exercici dels drets i llibertats i garantir la seguretat ciutadana.

A partir d'aquí s'estableix un conjunt de controls i intervencions administratives que condicionen l'exercici de les activitats de seguretat per als particulars. Això significa que les forces i cossos de seguretat han de ser permanentment presents al desenvolupament de les entitats privades de seguretat coneixent la informació transcendent per a la seguretat pública que s'hi genera i actuant amb protagonisme indiscutible sempre que aquestes activitats detectin fets delictius o que puguin afectar, com he dit abans, la seguretat ciutadana.

La llei 23/1992, de 30 de juliol, de seguretat privada, que ara s'ha derogat, va venir a ordenar un sector fins llavors regulat per una normativa dispersa de rang inferior i d'orientació preconstitucional en alguns casos, que contemplava una realitat encara incipient i en la qual aquest marc legal va permetre desenvolupar-se de forma harmònica fins aconseguir la importància i transcendència que ara té, havent sabut (...) la generalitzada acceptació de la societat espanyola.

Certament la Llei 23/1992, de 30 de juliol, així com la seva normativa de desenvolupament ha suposat un gran avanç per l'evolució de la seguretat privada a Espanya i fins i tot ha constituït un model per a processos normatius anàlegs en altres estats de la Unió Europea. No obstant això, resulta imprescindible donar llum a una nova normativa legal que doni solució als problemes detectats i permeti continuar evolucionant el sector, com és la llei que ara s'ha aprovat, la 5/2014.

En efecte, la regulació de l'any 1992 resulta avui clarament insuficient el que es percep en les profundes mancances pal·liades especialment en el posterior reglament de desenvolupament aprovat per Reial Decret 2364/1994, de 9 de desembre, i fins i tot per normes de rang inferior o simples resolucions, han estat moltes vegades aquests tipus de normes les que han permès que la Llei 23/1992, de 30 de juliol, hagi pogut mantenir la seva vigència fins fa poc temps. A més, la pertinença del nostre país a la Unió Europea ha obligat que la norma fonamental que la regulava a Espanya en aquest llei de seguretat privada, la Llei 23/1992, de 30 de juny, ja va ser modificada pels reials decrets lleis 2/1999, de 29 de gener, i 8/2007, de 14 de setembre, així com per la Llei 25/2009, de 22 de desembre, de modificació de diverses lleis per a la seva adaptació a la llei sobre lliure accés a les activitats de serveis amb la finalitat d'adaptar-la cada vegada a un entorn més obert i globalitzat com és la Unió Europea, fenomen que l'esmentada llei, lògicament, va considerar d'una manera molt col·lateral.

Sr. Costa, podem entendre que una de les obligacions que porta a terme l'oposició a qualsevol institució és la d'oposar-se gairebé a tot el que presenta o proposa qui governa, però no n'hi ha prou amb oposar-se, cal argumentar amb coherència i sentit comú, no n'hi ha prou amb oposar-se seguint les indicacions de partit amb mantres ideològics tan tancats i tan radicals que en ocasions presenta l'esquerra espanyola i que un cop més queda demostrat per mitjà de vostè que amb la seva llarga experiència i professional trajectòria en política té molt après el discurs literal i fàcil i la verborrea de dir el contrari al que realment és la realitat, perquè dir que aquesta llei de seguretat privada és per privatitzar el servei, com vostè planteja al contingut de la iniciativa que presenta avui, és fals. Digui'm un sol article, un sol paràgraf de la llei en què es pugui deduir l'afirmació de privatització com diu a la seva exposició de motius.

Aquesta llei consagra que la seguretat privada està pensada per contribuir i garantir la millora de la seguretat per al ciutadà, prevenir infraccions, aportar informació de les investigacions, etc., sempre -sempre- sota la coordinació de les forces de seguretat de l'Estat tal com s'indica a la Constitució. A cap article d'aquesta llei no es pot deduir que sigui una llei de privatització. Li faig un repte, Sra. Costa, que ens demostrï el contrari. Sra. Costa, ens pot indicar en la seva rèplica si hi ha algun article d'aquesta llei que atorgui als vigilants de seguretat alguna missió, algun servei que no estiguin realitzant avui en l'actualitat i que ja feien? Mirin, m'he llegit la llei i ja li avanço que no ho podrà fer encara que no ens sorprendrà que a la seva rèplica vulgui fer-nos creure el contrari, ja que s'ha demostrat en més d'una ocasió que són tan crèduls amb les consignes rebudes de l'esquerra rànica del seu partit, que es creuen les seves pròpies mentides. Demostrï'ns que aquesta llei no ha estat una de les lleis més consensuades que s'han aprovat en aquesta legislatura, de reformes necessàries i que millora el sector de la seguretat privada.

Miri, li faré un suggeriment, repassi els diaris de sessions, les ponències, les comissions o els mateixos vídeos que s'han dur a terme a les diferents sessions, jo sí he llegit els diaris i sí he vist vídeos de diferents intervencions de portaveus en aquesta comissió i li puc assegurar que han estat una ponència i unes comissions en què s'ha arribat a acords i com a dada més de la meitat de les esmenes presentades pels diferents partits han estat acceptades, més de la meitat.

Podem afirmar que s'ha tramitat una llei consensuada, independentment de la votació partidista ideològica que va tenir per part d'alguns partits polítics al final, a la votació, que trist que en totes les comissions en què vostè participa continuï fent asseveracions falses, aquesta estratègia de desprestigi entre altres actuacions de la decisió política del Govern d'Espanya o del Govern autonòmic és la que fa que el ciutadà tenguï la desconsideració cap a la política i cap a nosaltres, els polítics.

Sra. Costa, els seus clixés de privatització, de la sanitat, de l'educació i ara de la seguretat privada, tenen el suport de cada cop menys ciutadans, les seves afirmacions cauen pel poc o nul pes de les seves argumentacions i sobretot de la nul·la solidesa de la realitat i la veritat.

Per finalitzar, president, podria dir-nos amb nom i llinatges quins han estat i quines són les veus crítiques amb aquesta llei?, perquè a l'exposició de motius diu..., globalitza, no diu ningú, m'agradaria saber..., que digués algun nom, perquè vostè generalitza sense dir qui està en contra d'aquesta llei, com sempre tira la pedra i amaga la mà. Li recoman que entri a la pàgina web forodeseguridadprivada.com i podrà llegir l'ampli suport del sector, tant de les empreses com dels treballadors d'aquest sector, a la Llei 5/2014.

Ja ens agradaria que vostè presentàs una iniciativa en què instàs a tornar, per exemple, els doblers del presumpte frau de les subvencions per formació dels seus companys d'Andalusia, de 2.000 milions d'euros es parla!, sí, sí, ja pot dir "uro!" però vostè d'això no diu ni mu ni res de res i *ere que ere* i ja li avanço que no donarem suport a la seva iniciativa perquè consideram que és oportunista, ideològica i que posa en dubte la professionalitat dels treballadors i empresaris d'aquest sector.

Al punt 1 de la PNL no hi ha cap privatització, per tant no li donarem suport; al 2, no li donam suport perquè derogar una llei que ja està en marxa, entenem que és una llei que millora l'anterior i que té el suport del sector; i al punt 3 de la seva PNL on diu que "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a defensar obertament en tots els àmbits el caràcter públic de les polítiques de seguretat", no li donarem suport perquè el Govern dóna suport a tot el que és per millorar.

Moltes gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Supòs que per part Grup Socialista, per contradiccions, té la paraula, Sr. Pilar Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Bé, trob que és lamentable que el Grup Parlamentari Popular ni tan sols canviï l'argumentari que els envien des del Partit Popular de Madrid perquè si per defensar les bondats de la Llei de seguretat pública ens han de parlar dels ERO d'Andalusia, no sé què té a veure una cosa amb l'altra, però pocs arguments té el PP per defensar aquesta llei que -repetesc- ha criticat tothom, no només el Grup Socialista, sinó que vull recordar que al Congrés de Diputats va tenir el vot en contra de tots els partits polítics excepte de Convergència i Unió.

I té gràcia que el representant del Partit Popular digui que té un gran suport perquè ha entrat a la pàgina web del fòrum de seguretat privada, evidentment que les empreses de seguretat privada donen suport a la llei, és que vostès han fet una llei per inflar les butxaques econòmicament de les empreses privades, i a això es diu interès polític i interessos espuris econòmics per inflar les butxaques de les empreses privades. No haurà trobat cap servidor públic que hagi defensat el contingut d'aquesta llei de seguretat ciutadana, privada perdó, i a la vegada aquesta regulació de la Llei de seguretat privada es fa paral·lelament a la nova llei de seguretat ciutadana perquè tot això és una estratègia del Partit Popular de repressió cap als ciutadans, d'anar cap a la privatització del servei públic com és el de la seguretat i vostès paral·lelament tramiten també, efectivament, la Llei de seguretat ciutadana.

Em deia el portaveu del Partit Popular un sol article on es privatitzà la seguretat pública, idò miri, jo li dic: l'article 41 de la Llei de seguretat privada el que fa és privatitzar la seguretat pública en ampliar les funcions que avui en dia fins ara han tengut els agents de la seguretat privada, perquè vostè diu i és una gran contradicció, que actualment amb la nova llei tenen les mateixes funcions. Idò bé, jo li dic, si tenen les mateixes funcions, quina diferència hi ha entre l'actual llei de seguretat privada amb l'anterior llei de seguretat privada? Agents i empreses de seguretat privada ja existeixen avui i tenien unes funcions determinades i molt ben delimitades, on hi havia un equilibri entre la seguretat privada i la seguretat pública.

M'ha demanat un exemple de funció que ara puguin fer i que abans no podien. Jo li dic, detenir els ciutadans, detenir els ciutadans. Això és allò que diu la nova Llei de seguretat privada, que amb l'anterior no es podia fer. I, per cert, un altre element important, quin ús li donaran les empreses privades de les dades personalíssimes que obtindran aquestes empreses de milers i milers de ciutadans que ara podran, emparats amb aquesta llei, obtenir aquestes dades personals de molts de ciutadans, que les empreses decidiran si demanen aquestes filiacions o no.

Per cert, la llei no parla de prevenció, no, no, la llei és molt més contundent, no se posen més agents de seguretat privada en el carrer per prevenir delictes, no és aquest l'objectiu de la llei. L'objectiu de la llei és ben clar, que aquelles funcions que fins ara han fet les forces i cossos de seguretat de l'Estat, és a dir, funcionaris públics, les passin a fer empreses privades, per alimentar el negoci d'aquestes empreses privades. No té més volta de fulla, una nova funció, intervenir en els centres d'internament d'estrangers, intervenir quan hi hagi determinades manifestacions. Això és el que ara ha regulat el Partit Popular, amb una estratègia d'atac i repressió cap als ciutadans.

Per cert, el *Foro del Guardia Civil*, que són empleats públics, s'oposa a aquesta llei. Vostè abans m'ha parlat del fòrum de seguretat privada que hi estaven a favor, home i com no hi han d'estar a favor, si és un fòrum d'empreses que es veuen beneficiades directament per aquesta llei.

I per últim, efectivament, juristes de reconegut prestigi s'han oposat al contingut d'aquesta llei de seguretat privada. Ja sé que a vostès els importa molt poc el que diuen els juristes de reconegut prestigi, que han criticat durament també, per posar només un altre exemple, la llei que elimina la justícia universal. A vostès els importa molt poc el que diuen els juristes, quan pressionen el Consell Consultiu de les Illes Balears quan fa dictàmens que a vostès no els agraden.

Per això entenem que és lamentable que una vegada més, en un servei que hauria de ser eminentment públic, regulat, com s'ha fet i com existia fins ara amb una llei de seguretat privada, vostès el que fan és obrir la porta al negoci i posen per davant, com fan sempre, el negoci privat als interessos públics. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per tant, el segon punt com quedaria redactat?

LA SRA COSTA I SERRA:

"El Parlament de les Illes Balears insta el Govern d'Espanya a derogar la Llei de seguretat privada".

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Cap grup no s'hi oposa?

Per tant, passaríem a la votació de la Proposició no de llei RGE núm. 494/14.

Vots a favor? 6.

Vots en contra? 9.

Cap abstenció.

En conseqüència quedaria rebutjada la Proposició no de llei RGE núm. 494/14.

2) Proposició no de llei RGE núm. 1059/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a utilització de la figura de l'indult.

A continuació passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 1059/14 del Grup Parlamentari Socialista, relativa a utilització de la figura de l'indult. Per tal de defensar-la té la paraula la Sra. Pilar Costa, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Aquesta proposició no de llei seria una segona part d'altres proposicions no de llei que ja hem vist en aquesta comissió presentades per aquest grup parlamentari, respecte de la figura de l'indult. A l'anterior període de sessions vàrem poder veure diferents propostes del nostre grup, on demanàvem una reforma de la Llei de l'indult del segle XIX, perquè no es converteixi en una nova instància on el poder executiu acaba deixar en paper banyat determinades resolucions judicials.

Però aquesta proposició no de llei concretament demana al Govern i al mateix Parlament manifestar-se en contra de l'indult sol·licitat per l'expresident Matas i instar el Govern que denegui l'indult sol·licitat.

Des que vàrem presentar aquesta proposició no de llei el mes de gener d'enguany, hem de recordar que fa ara tres plenaris, el Grup MÉS va presentar una proposició no de llei en aquest cas en el plenari del Parlament una mica en el mateix sentit. És a dir, que el Parlament i que el Govern es manifestin en contra de l'indult demanat per l'expresident Matas.

No vull reiterar aquí els arguments que ja es varen donar en el plenari, els diferents arguments que hem donat aquí en comissió cada volta que hem parlat de l'indult, perquè el meu grup considera que l'indult és una figura necessària, que ha d'estar regulada -a dia d'avui està regulada, però per una norma del segle XIX, que ha tengut varies modificacions-, però per a

aquells casos que han de ser excepcionals i extraordinaris en casos en què la pena imposada o el compliment de la pena perd tot el seu sentit o bé perquè la persona condemnada està rehabilitada, o per molts altres motius i sempre amb informes, entenem nosaltres, favorables de la Fiscalia o del tribunal sentenciador.

En el cas concret que avui ens ocupa, pronunciar-nos en contra de l'indult sol·licitat per l'expresident Matas, creim que és del tot oportú per l'alarma social que han provocat tots els casos de corrupció que hem viscut aquí a les Illes Balears, que un expresident d'aquesta comunitat autònoma hagi estat condemnat pel tribunal, en primer lloc per l'Audiència a una pena més elevada que després va rebaixar el Tribunal Suprem, però que a dia d'avui, tant la Fiscalia del Tribunal Suprem, com el mateix Tribunal Suprem, ja s'hagin pronunciat en contra de què el Govern espanyol concedeixi l'indult a l'expresident Matas.

Em pronunciaré ara també sobre l'esmena de modificació que ha presentat el Grup Popular, on obvia o pretén que se substitueixin els punts d'acord que el Grup Parlamentari Socialista ha presentat perquè ens pronunciem en contra de l'indult a l'expresident Matas, perquè se substitueixi per una proposta més genèrica, on es denegui la concessió d'indults a aquelles persones que hagin estat condemnades en casos de corrupció política. Nosaltres estem absolutament d'acord amb la proposta que fa el Partit Popular i per tant, el que proposam és que en comptes de ser una esmena de substitució o modificació, sigui d'addició. És a dir, si a més a més es vol incorporar això a la nostra proposta, hi estem absolutament d'acord.

El que passa és que ens estranya aquesta actitud del Partit Popular, perquè aquesta mateixa proposta que ens fa avui el Partit Popular de fer una proposta genèrica que no es concedeixin indults en els casos de corrupció política, ja l'hem vista en proposicions no de llei del Grup Parlamentari Socialista en aquesta comissió. I el Partit Popular sempre hi ha votat en contra. En canvi ara, que portam una proposta concreta perquè no se concedeixi l'indult a l'expresident Matas, el Partit Popular supòs que se veu acorralat políticament i el que fa és dir, bé, no parlem del cas concret del Sr. Matas, sinó que parlem de la Llei de l'indult en general. Nosaltres amb això hi estem molt d'acord i ho hem portat aquí en diferents proposicions no de llei. El que passa és que, com dic, el Partit Popular hi ha votat en contra.

No sé per què tenen tant por o tanta urticària el Partit Popular sobre pronunciar-se en contra de l'indult al Sr. Matas, a no ser que hi estiguin a favor. Si hi estan a favor, diguin-ho clarament. I si hi estan en contra, també seria bo que ho diguessin clarament i que votassin per tant, a favor de la proposta que fa el Grup Socialista. Crec que donariem un bon missatge de cara a la ciutadania i és que en delictes que han aixecat tanta alarma social com és aquest, quan el tribunal sentenciador, quan la Fiscalia del Tribunal Suprem s'han manifestat en contra de l'indult que ha demanat l'expresident Matas, seria bona una declaració política tant d'aquest parlament, com del Govern autonòmic, en contra de la concessió de l'indult a l'ex-president Matas.

I com dic i reiter, estam d'acord amb les esmenes, amb les dues propostes que fa el Grup Popular, sempre que siguin d'addició a la nostra proposició no de llei, en cap cas no acceptariem que fos de modificació, perquè si aquí portam una proposta que sigui negar o manifestar-nos en contra de l'indult a l'expresident Matas, semblaria que ens fa por manifestar-nos en contra d'aquest indult. I al meu grup no només no li fa por, sinó que vol dir clarament que estam en contra que es concedeixi l'indult a l'expresident Matas.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per defensar l'esmena RGE núm. 4412/14 del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Miguel Jerez, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Tornam una vegada més a convocar-nos en aquesta cambra en comissió per tornar parlar de la Llei de l'indult. És cert, que fa més de dues setmanes, concretament tres setmanes en el plenari ja ens vàrem pronunciar sobre aquesta qüestió i estic absolutament convençut que hi ha punts que ens trobam, en particular en la reforma de la llei. I el Grup Parlamentari Popular ve aquí, una vegada més, a manifestar això amb la mateixa convicció amb què ho va fer fa tres setmanes, amb la mateixa vehemència amb què ho va fer fa tres setmanes, amb els mateixos arguments que va emprar fa tres setmanes i també amb les mateixes propostes, aquesta vegada en forma d'esmena també, com va fer fa tres setmanes.

Són dues propostes d'acord allà on instam el Govern a introduir modificacions dins la Llei de l'indult en primer lloc. I, en segon lloc, demanam que mentre això no succeeixi, fins que no es modifiqui la Llei de l'indult, no s'atorguin concessions de gràcia a ningú, a ningú, a cap d'aquelles persones condemnades i sentenciades per casos de corrupció li siguin atorgades mesures de gràcia relacionades amb la concessió de l'indult.

I en primer lloc per què volem que es modifiqui la Llei de l'indult? En primer lloc perquè es tracta d'una llei de l'any 1870, pràcticament no ha tengut cap evolució. En segon lloc perquè avui dins un context social i democràtic més exigent, es demana també més exigència en els delictes relacionats especialment amb la corrupció. Jo va tres setmanes parlava de tres casos i els recordaran, Sr. Alfonso Armada, colpista, va ser condemnat a 30 anys de presó i va ser indultat per un govern socialista; els senyors José Barrionuevo i Rafael Vera varen ser condemnats per segrest d'un ciutadà que es deia Segundo Marey, tots ho recordam, ministre i secretari d'Estat d'un govern socialista, condemnats per segrestar el ciutadà Segundo Marey i varen ser indultats. El Sr. Carlos Navarro, Luís (...), Alberto Flores, cas Filesa, també varen ser indultats.

Aquests casos avui possiblement en un context social, com dic més exigent, no serien indultats. Estic absolutament convençut que això avui, colpistes, corruptes d'aquesta magnitud no serien indultats. Per tant, entenem que és necessari precisar dins la mateixa Llei de l'indult aquelles qüestions que no són indultables en cap cas i en particular els delictes relacionats amb la corrupció. I no només perquè ho digui el Partit Popular, sinó perquè el Tribunal Suprem ens ho reclama. El Tribunal Suprem ens diu que la Llei de l'indult mereix una reforma important, hi ha unes sentències que marquen un punt d'inflexió, una relacionada amb el Sr. Alfredo Sáez, president del consell d'administració del Banc de Santander i una altra relacionada amb un senyor..., bé, el kamikaze de València, no sé si han sentit parlar d'ell. Dues persones que varen ser indultats, que es va revocar l'indult, però el Tribunal Suprem acaba manifestant que aquest indult no es pot atorgar sota cap concepte.

Per tant, atenent això, que és una llei de l'any 1870, que hi ha un context social més exigent, que demana mesures més exigents també per a aquests delictes i que el Tribunal Suprem ens ho demana, crec que està perfectament justificat que demanem que la Llei de l'indult pateixi una important metamorfosi.

I en segon lloc i en relació amb la qüestió del Sr. Jaume Matas, insistirem una vegada més en pronunciar-nos de la mateixa manera que ho vàrem fer en el ple que vàrem tenir fa tres setmanes. Avui portam aquí una proposta que entenc que és molt ambiciosa que la que vostès plantegen, molt més exigent també que la que vostès plantegen, perquè vostès es fixen, tenen fixació per una persona singularment considerada, Jaume Matas, i jo crec que allò que hem de fer és no portar aquí proposicions singularment considerades per part de persones concretes, sinó que hem d'insistir en la universalitat de casos, perquè no només hi ha un cas de corrupció, desgraciadament en aquestes illes, susceptibles de demanar indults. No n'hi ha només un, no existeix només el cas de Jaume Matas, en qui vostès tenen especial fixació, que sigui susceptible de demanar aquesta mesura de gràcia.

Per això nosaltres el que volem és que s'ampliï a totes aquelles persones que avui estan condemnades i que avui estan complint condemna i que són susceptibles demà, d'acord amb aquesta llei, de demanar la gràcia de l'indult, perquè mentre la llei no es canviï, ens agradi o no, tendran dret i el tenen, a demanar la mesura de gràcia. Per tant, nosaltres el que volem és que es canviï en aquest sentit i mentre això no es produeixi, no se'n donin a ningú. Ho vaig reiterar en el ple i ho reiter una vegada més en aquesta comissió, perquè no podem, no és de justícia convertir -ho vaig dir i hi insistesc- el Parlament de les Illes Balears en un "indultòmetre" cada setmana. No podem dur avui aquí el cas de Jaume Matas i la setmana que ve du un cas distint, d'una persona distinta que ha demanat un indult al Govern de l'Estat, per un cas relacionat en matèria de corrupció. O tots o no ho feim. Per tant, crec que han de ser tots aquells que estan condemnats, que han de patir aquesta pena, la que els ha tocat, la que els tribunals sentenciadors els han atorgat, sense cap tipus de mesura de gràcia. Per tant, si ens quedam amb la figura de Jaume Matas, els arbres no ens deixen veure el bosc, i és així. Jo per tant, confio, veig que no tendré èxit, que s'aprovin aquestes esmenes, substituint el text que vostès

aporten, perquè entenem que va més enllà i supera les seves exigències.

Però no vull quedar aquí, i acab Sr. President. Hi ha coses que em criden moltíssim l'atenció. Des que aquest debat té lloc en aquesta cambra, hi ha coses que veritablement i en relació amb la figura de l'indult, em criden l'atenció. Jo els mostraré ara el retrat d'una persona, una foto, una persona que s'ha assegut amb vostès, ha compartit escó amb vostès en passades legislatures, que avui està complint condemna i que ha demanat l'indult també. Aquesta persona, vostès el reconeixeran perquè era un dels seus, era una persona que aprovava els pressuposts amb vostès. Aquell vot el necessitaven vostès com l'aigua per poder aprovar els pressuposts. Aquí el tenen engrillonat. Aquesta persona es diu Bartomeu Vicens. Aquesta persona ha demanat l'indult, l'ha demanat, Sra. Costa, i vostès no han portat aquí una proposició de llei perquè se li denegui l'indult. No ho han fet. I ho ha fet dues vegades aquesta persona, no ho ha demanat només una vegada, ho ha fet una i ho ha fet una altra.

Per tant, jo tenc la impressió que vostès vénen aquí en certa manera guiats per l'odi, pel rancor, per una fixació en la figura de Jaume Matas i també amb la intenció d'utilitzar aquesta cambra com un instrument al seu servei per rendibilitzar oportunisme polític. Ho dic així de clar! No s'explica per què vostès, una persona que ha estat condemnada per més temps que el Sr. Jaume Matas, tres anys de presó en particular, per delictes relacionats amb la corrupció, no han promogut vostès la mateixa iniciativa parlamentària que avui promouen vostès amb el Sr. Jaume Matas, una persona que a vostès els donava suport parlamentari, que votava amb vostès i que ha demanat, no una, dues vegades la concessió d'indult. No li han donat, afortunadament; no l'ha obtingut, afortunadament, però això vostès no ho han promogut.

Per tant els he de dir que nosaltres ens mantenim en la mateixa posició que ens manteníem des del principi a les esmenes, i si efectivament no són considerades com a esmenes de substitució al text, que entenem que el milloren, del Grup Parlamentari Socialista, ens veure obligats una vegada més, i dic obligats una vegada més, a votar en contra de la seva proposició no de llei.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari MÉS té la paraula el Sr. Miquel Àngel Mas, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. MAS I COLOM:

Gràcies, Sr. President. La meua intervenció, la dividiré en dues parts: una, la genèrica sobre la figura de l'indult, i, l'altra, sobre el cas particular del Sr. Matas.

Indult. Medieval, estam parlant d'una figura medieval, que no té ni cap ni peus en un estat de dret. És una evident distorsió de la independència del poder judicial. El Sr. Alfredo Sáez, saben què va costar acabar condemnant el conseller delegat del principal banc d'Espanya? El procés va començar amb una querella criminal d'un particular l'any 91, el 91!, i amb sentència condemnatòria al Tribunal Suprem després de recursos i no sé què, crec que el 2011. No, degué ser abans, però s'hi va pegar 17 o 18 anys. Condemnar una persona amb poder costa moltíssim, moltíssim. També afegiria que sense poder també costa moltíssim; l'altre dia tenia un senyor que fa cinc anys que està imputat amb llàgrimes als ulls. Això ja és una condemna, és absolutament injust, inacceptable. Però bé...

O sigui, després de tot això, del que ens ha costat -hem gastat doblers en jutges, en fiscals, en secretaris, en instruccions-, 18 anys per fer valer la llei, arriba -a més va ser el darrer consell de ministres- el govern socialista del Sr. Zapatero i, pum!, l'indulta. I quina cara se'ls queda, als jutges?, i als fiscals?, i a l'acusació particular? Tota la feina que han fet per arribar a això! A quin cap treu això?

En el segle XVIII Montesquieu va fer aquesta famosa i tan cèlebre divisió de poders: el poder executiu, el judicial i el legislatiu. Això és la base de l'estat de dret, aquesta absoluta separació i independència. Tenim, idò, el poder judicial que fa una feina per aconseguir..., que va condemnant per exemple el Sr. Barrionuevo, per exemple; o perquè va condemnant el Sr. Matas, també, o la Sra. Munar o el Sr. Alfredo Sáez. I després d'això, al final, quan arriba (...) al Tribunal Suprem, pum!, pega un bot i se'n va a l'altre poder, al poder executiu. I això per què? Home, jo ho puc entendre en el segle XII, quan condemnaven un ciutadà i aquest anava al rei a demanar indult; bé, el segle XII, al rei, al rei En Jaume, i Artur i no sé què, tot això, sí, però avui en dia?, això com ho entén el ciutadà?

I per què no és bo?, per què no és bo l'indult? Perquè converteix, quan parlem de poder, el que fa de jutge és..., converteix l'executiu en jutge, en jutge i part, en aquest cas fins i tot company de partit, el Sr. Matas, company de partit, company de govern i tot, i en aquest cas a més a més el poder amb l'indult es perdona a si mateix, s'acaba perdonant a si mateix després de tot el que hem gastat. El resultat de l'indult és una quarta instància, converteix les sentències en paper banyat i la pura impunitat arbitrària.

Es parla de reformar la figura de l'indult i es diu que com a mínim haurà de ser motivat, perquè és que ara..., vostès supòs que hauran vist un indult, és un acord de govern que diu "pum!, indult". No, ni motiva ni diu per què, ni per què sí ni per què no, la pura arbitrarietat. Es parla de reformar això i que hi hagi un control judicial de les mesures de gràcia. Jo no puc estar ni tan sols d'acord amb això. Jo crec que sí que hi ha d'haver la figura de l'indult, però això ha d'estar en mans dels jutges, no ha de botar del poder judicial al poder executiu, de cap de les maneres! Si acabam condemnant una persona després de quinze anys i aquesta persona... Jo record un dels primers casos que vaig tenir, que aleshores hi havia molt de tema de drogoaddicte, vaig tenir un jove que l'estaven jutjant, vuit anys després el varen acabar condemnant per un tema relacionat amb la droga; aquell jove ja s'havia casat, havia tengut infants i tal; no tenia ni cap ni peus aquella sentència. En això sí que té sentit un indult, i el jutge que el va condemnar aquell jutge mateix el

volia indultar. Deixem-ho en mans dels jutges. Per a mi té molta més garantia un jutge que no tot el poder judicial.

Per tant, primera reflexió: indult, medieval.

Sr. Matas. Voldria fer una reflexió, i és que crec que som davant un fracàs social. Que avui en dia tenguem la Sra. Munar, expresidenta del Consell Insular de Mallorca, a la presó, i el Sr. Matas amb un peu a la presó, condemnat, és un fracàs de tothom, de tothom. És un fracàs nostre, de tothom, i ens hauria de moure a una reflexió; ho és del mateix parlament, que en aquell moment no va saber veure que hi havia un senyor que ficava mà al calaix; dels diputats del partit de govern; dels diputats de l'oposició, que no van tenir prou força per denunciar això; de la premsa, que no era una premsa prou lliure ni prou forta i independent com per denunciar el que era evident, perquè era evident -el Sr. Matas comprava un palauet en el mateix moment que s'estava decidint si s'imputava el Sr. Matas o no pel cas Mapau, que estava empatat dos a dos, en aquell moment el Sr. Matas comprava el palauet; la sensació d'impunitat era brutal-; dels fiscals, dels jutges que no varen fer la feina que tocava en el seu moment, de la societat en si, és a dir, tenim una societat que no era prou forta com per saber aturar el que era un més que evident cas de corrupció per part de la Sra. Munar i del Sr. Matas, i de tots els altres que tenim dins la presó. Però això és un tema, un fracàs de tots, un fracàs social.

Jo record ara per octubre, que vàrem fer aquí un congrés d'advocats i de fiscalistes d'àmbit europeu, i em varen demanar que fes una aproximació a la realitat social i econòmica d'Espanya i de Balears, i record que el primer que vaig dir va ser que un dels problemes que tenim és la corrupció, i reconèixer davant els europeus que teníem dins la presó una expresidenta del consell i un altre president condemnat, que hi va camí, que hi té un peu a dins, és una autèntica vergonya, però és una de les causes del nostre fracàs econòmic i social, que no siguem un país avançat i homologable als escandinaus i als alemanys. És una vergonya per a tothom.

Sr. Jerez, jo no tenc cap fòbia ni mania particular al Sr. Matas i a la Sra. Munar. De fet em fan llàstima i tot, és a dir, jo en veure la Sra. Munar o veure el Sr. Matas entrar a la presó no som gens feliç, plany moltíssim tots els que entren a la presó, i li ho dic sincerament, eh?, i tenc clients dins la presó. Per tant no hi tenc cap fixació i de fet plany moltíssim una persona que ha d'entrar a la presó. Però el Sr. Matas no és una persona qualsevol; va ser president d'aquesta comunitat autònoma durant vuit anys, va ser fins i tot Molt Honorable, i és necessari que hi hagi una reflexió, que entre tots siguem capaços de fer una reflexió sobre on ens ha duit això, com podem no tornar a repetir aquesta situació, i el Sr. Matas és un tema que no ha de ser tabú, l'hem de tractar encara que ens costi, i evidentment entenc, i li ho dic sense cap tipus d'acritud, entenc que costi molt més al seu grup que no a nosaltres, ho entenc. No, no li ho dic amb cap retret, ho entenc, però crec que és un tema que hem de tractar com a parlament, en conjunt, l'hem de tractar, i hem de ser capaços de donar una resposta i parlar-ne amb la ciutadania: "Escolti, vàrem fallar entre tots, el Parlament el primer, però també va fallar la premsa, va fallar la societat civil, i això no es pot tornar a repetir", perquè era el nostre representant, el màxim representant, era Molt Honorable.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Sí, gràcies pel comentari. Sí, sí, jo, miri..., com vostè... Sí, sí, gràcies pel seu comentari, Sr. Jerez. Miri, (...) era el meu representant el Sr. Matas; la Sra. Munar, que és a la presó, era també la meua representant. Per tant, escolti, jo intentaria fer un debat que no vull fer retrets ni acritud ni tal, però sí que ens ha de moure una reflexió global, perquè, seriosament, és una autèntica vergonya tenir una expresidenta dins la presó, veure aquelles fotos, com a societat, escolti, això és una vergonya, i tenir el Sr. Matas condemnat és una vergonya, i això és un fracàs de tothom, meu també. És a dir, aquí no hem de parlar de retrets, aquí hem de parlar del que podem fer perquè no es torni a repetir.

I el tema de la corrupció, un pot pensar que és un tema purament moral. No sé com vaig de temps, Sr. President... Un minut, em queda? És un tema purament moral. Miri, jo crec que no és un tema purament moral, també ho és, moral, però és un tema molt més avançat, és un tema d'interès públic. A veure, per què els països més avançats del món quasi no tenen corrupció?, és a dir, un mira com van a nivell econòmic i els països amb manco corrupció són els més avançats econòmicament, és a dir, un mira els països escandinaus i són els més rics de tots, Dinamarca, Suècia, Noruega..., després baixa a Alemanya, els Països Baixos...; aquests estan molt avançats, i com menys avançats econòmicament, més corrupció hi ha. Òbviament tenim Itàlia, Grècia, Espanya...; si un va a Àfrica, allò ja és l'hecatombe. Però per què això?, això és casual? Això és perquè, bé, pens que..., és a dir, des del moment en què vàrem començar a evolucionar ens hem adonat que l'interès públic, si entre tots pensam en l'interès públic això a la llarga a tots ens beneficia, i el fet que paguem multes, el fet que paguem factures amb IVA o el fet que el president no robi, això a la llarga a tots ens beneficia; ens beneficia com a societat i també econòmicament. Per tant, escolti, hem d'anar cap allà, hem d'anar cap a Escandinàvia, hem d'anar cap allà.

I per jo aquest debat, si començam "escolti, tal", i no sé què. Miri, jo no vull fer aquest debat, a mi el que m'interessa és dir en què ens hem equivocat i què podem fer per no tornar-hi a caure. Això és el que m'interessa, i ja està, i que al Sr. Matas, si ha d'entrar dins la presó, que li vagi el millor possible, i a la Sra. Munar també, i als que hi hagi, el Sr. Vicens o el Sr. Cardona, que té 16 anys per davant. A mi, miri, en fa llàstima, jo no vull el pitjor per a la gent. Vull dir que per a mi la presó és un fracàs personal i social per a qualsevol, per a aquell delinqüent que vaig tenir, aquell drogoaddicte que va haver d'entrar dins la presó que ja havia (...), i el Sr. Matas. És un fracàs personal i social, i això ens ha de moure a reflexionar, no a retreure'ns aquí i tal, perquè la gent no ho entén.

I és molt bo que com a parlament ho sapiguem tractar sense acritud i amb el missatge a la ciutadania que això no tornarà a passar. Això és el que hem de fer; sí, tots. Jo li parl de tots els que jo conec i de tots els noms que sé que estan imputats i tal.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat...

EL SR. MAS I COLOM:

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per fixar la posició, per si accepta l'esmena, té la paraula la Sra. Pilar Costa, per un màxim de cinc minuts.

LA SRA COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. He de reiterar que per part del nostre grup no hi ha cap problema a acceptar les esmenes presentades pel Grup Popular sempre que siguin esmenes d'addició, és a dir, afegir, perquè és complementària a la proposició no de llei que ha presentat el meu grup respecte de l'indult del Sr. Matas.

Per altra banda hem de dir que ens alegra el canvi de posició del Partit Popular, perquè aquestes mateixes propostes que avui fa el Partit Popular coincideixen amb les proposicions no de llei que el Grup Socialista ja ha portat aquí en altres ocasions, en aquesta comissió, i el Partit Popular ha votat en contra, sempre, de modificar la Llei de l'indult, i record a més el discurs del Sr. Jerez, perquè era el mateix diputat que ho defensava, que deia que per què no s'han d'indultar casos de corrupció i en canvi no havíem d'incloure altres delictes com puguin ser homicidis, violacions, i va fer tota una sèrie..., va relatar tota una sèrie de delictes als quals també s'hauria de prohibir que es donàs l'indult. Per tant benvingut el Partit Popular en el seu canvi de posició, jo crec que això és positiu.

Si el Partit Popular no accepta que les seves esmenes sigui d'addició, evidentment nosaltres no acceptam la seva esmena de modificació, perquè seria retirar la nostra, però tornarem a presentar com a PNL, amb la mateixa redacció que avui ha fet el Partit Popular, la modificació de la Llei de l'indult. Que s'ha de canviar la llei? Sí, però mentre arriba el canvi de llei ara tenim un cas d'absoluta actualitat. No és una fixació personal ni política contra l'expresident Matas, no; és que l'expresident Matas ha demanat l'indult, i gràcies a aquesta petició d'indult ha suspès la seva entrada a la presó. Aquesta és la diferència que hi ha amb altres condemnats que sí són a la presó, com pugui ser el Sr. Vicens, al qual ha fet referència el Sr. Jerez, o pugui ser la Sra. Munar, si és el cas o arriba el cas que demani l'indult. Que quedi clar que el meu partit està tan en contra que es concedeixi l'indult al Sr. Matas com a la resta de persones condemnades per corrupció en aquesta comunitat autònoma i a les altres a què ha fet menció el Sr. Jerez.

Clar, ara el Sr. Jerez s'espanta que la seva proposta tan bona no sigui acceptada com a modificació per demanar que es canviï la Llei de l'indult, però, Sr. Jerez, és que vostè va votar en contra fa quatre mesos d'aquesta mateixa proposta que vostè avui ens porta aquí, amb l'argument que per què no s'anaven a indultar casos de corrupció si no hi havia un llistat de delictes entre els quals hi podríem posar assassinats, violacions i no sé quants altres delictes.

I a més, una altra cosa, per què avui volem que es voti l'indult del Sr. Matas? Clar, que volem aquest cas concret, perquè és aquest cas concret que a dia d'avui, mentre no se li atorgui l'indult i l'expedient estigui damunt la taula del Sr. Rajoy i no digui ni sí ni no, el Sr. Matas no entrarà a la presó, i com deia el meu company no desitj la presó a ningú; ara bé, qui la fa que la pagui, i sobretot que es tracti amb igualtat tots els ciutadans, i el Sr. Matas avui no és a la presó, a pesar de tenir un condemna de nou mesos i que el tribunal sentenciador no ha volgut canviar aquesta condemna de nou mesos per una multa, i ho hagués pogut fer, cosa que demostra la gravetat del fons del tema i l'alarma social que han causat els casos de corrupció a la nostra comunitat autònoma, el Sr. Matas és l'única persona condemnada per corrupció en aquests moments com a expresident del Govern, i també va ser ministre del Sr. Aznar, per cert, que no ha entrat a la presó perquè ha demanat l'indult. I ara poden passar dues coses: una, que el Sr. Rajoy no l'hi doni; dues, que el Sr. Rajoy l'hi doni; o tres, que el Sr. Rajoy no digui res, i mentre no digui res, cosa molt pròpia del Sr. Rajoy, el que pot passar és que aquesta condemna continuï en suspens fins que en pugui arribar una altra, tenint en compte que al Sr. Matas li queden prop de vint causes judicials.

Per tant estam d'acord amb les seves esmenes si les afegim a la proposició no de llei del Partit Socialista, i crec que és lamentable que a pesar que el Partit Popular intenta fer un esforç dient que no vol que es donin indults en els casos de corrupció no faci el mateix esforç per dir que no volem que es doni aquest indult al Sr. Matas. I per què anomenam el Sr. Matas?, perquè és l'indult que està avui damunt la taula del Sr. Rajoy, amb informe en contra del Tribunal Suprem i de la Fiscalia del Tribunal Suprem, i que mentre no es resol aquest expedient el Sr. Matas no entra a la presó perquè se li ha suspès la condemna a l'espera del pronunciament del poder executiu, del Govern espanyol.

Seguesc sense entendre, Sr. Jerez, per què tenen aquesta por, aquesta aversió a pronunciar-se en contra de l'indult al Sr. Matas, no ho puc entendre quan sí que diuen que estan d'acord amb la modificació de la llei, però modificar la llei portarà com a mínim mesos. Si estam d'acord tornaré a presentar una proposició no de llei calcada a la seva esmena d'avui, perfecte, però d'aquí fins que es modifiqui la Llei de l'indult al Sr. Matas li han pogut donar tres indults, perquè és una decisió absolutament arbitrària, que no necessita cap justificació, no necessita ni la llei; bé, la llei sí, però del segle XIX, però en canvi si la llei és més restrictiva aquí el Govern tindrà les mans més fermades per no donar els indults de manera arbitrària.

Per tant acceptam les esmenes del Partit Popular sempre que siguin d'addició. Si són de modificació o de substitució, evidentment no.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sí, gràcies, Sr. President. Simplement per reiterar que el Partit Popular es manté en les seves esmenes tal i com les ha presentades, és a dir, de substitució a l'esmena socialista. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Passaríem a la votació de la Proposició no de llei 1059/14.

Vots a favor? 6.

Vots en contra? 9.

Cap abstenció.

En conseqüència queda rebutjada la Proposició no de llei 1059/14.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS